

Spørgsmål 2:

Under henvisning til besvarelsen af spørgsmål 1 spørges, hvilken procent der i dag vil svare til de 30 pct., der blev fastsat ved loven af 28. maj 1958 om særlig indkomstskat m. v.

Svar:

Det er næppe muligt nøjagtigt at angive, hvilken procent der i dag ville svare til de 30 pct., der blev fastsat i 1958.

Den særlige indkomstskat omfatter en række forskellige erhvervelser, der alle reelt er indtjent i løbet af nogle år, men som konstateres og beskattes samlet i et enkelt år. Hvis sådanne opsamlede indkomstbeløb skal beskattes med almindelig indkomstskat i et enkelt år, vil progressionen bevirke en hårdere beskatning, end hvis man tænkte sig beskatningen fordelt over de indkomstår, hvor indkomsten reelt indtjenes. Denne progressionsvirkning ville have været særlig stor, da den særlige indkomstskat blev indført, fordi den almindelige indkomstskat dengang var præget af meget høje marginalskatter på grund af den da gældende skattefradagsregel.

Af rent praktiske grunde er det nødvendigt at vente med at beskatte disse indkomster samlet, når de konstateres f. eks. ved afståelse. For at undgå den omtalte progressionsvirkning valgte man en proportional skat uden skattefradrag. Ud fra de foran nævnte synspunkter burde selve skatteprocenten vel fastsættes således, at den nogenlunde svarede til den gennemsnitlige marginalskat for de pågældende skatteydere. Imidlertid drejer det sig om en række ret forskellige indkomstarter, der strækker sig fra avance ved afståelse af erhvervsaktiver til jubilæumsgratualer. Disse indtægter kan i praksis forekomme hos skatteyderen, hvis skattepligtige almindelige indkomst er af meget forskellig størrelse og i øvrigt ikke kendes på forhånd. Derfor måtte man opgive at fastsætte procenten for den særlige indkomstskat på basis af en beregnet gennemsnitlig marginalskatteprocent for de pågældende skatteyders almindelige indkomst. I stedet fastsattes procenten skønmæssigt, idet der dog blev lagt vægt på, at den ikke burde overstige marginalskatten for personer med almindelig lønindkomst formentlig ud fra den betragtning, at skatteydere på

disse indkomstrin ikke burde beskattes hårdere af særlig indkomst end af almindelig indkomst.

Dengang indeholdt statsskatteskalen ikke som nu et såkaldt proportional skattestræk, men et meget stort antal lønmodtagere og mindre, selvstændige erhvervsdrivende havde i 1958 skattepligtige indkomster (efter skattefradrag) mellem 6.000 kr. og 15.000 kr. På disse indkomstrin var marginalskatten for forsørgere beregnet for det første år med gennemsnitlig kommuneskatteprocent som anført i svaret på spørgsmål 1 39,3-49,3. Indregnes virkningerne af skattefradraget, bliver de tilsvarende ligevægtsmarginalskatter 28,2-33,0. Disse procenter svarer nogenlunde til den særlige indkomstskats ikke-fradragsberettigede procent på 30.

Hvis lignende principper skal lægges til grund ved fastsættelsen af den særlige indkomstskat, der svarer til den almindelige indkomstskat for indkomståret 1971, vil det være nærliggende at tage sit udgangspunkt i den marginale indkomstskat på proportional skattestrækket beregnet med gennemsnitlig kommunal udskrivningsprocent. Som nævnt i svaret på spørgsmål 1 er denne marginalskatteprocent 39,3. Herefter vil det være praktisk at fastsætte procenten for den særlige indkomstskat til 40.

Spørgsmål 3:

Kan der for henholdsvis fiskerfartøjer og mindre fragtskibe, der ejes af interessentskaber, partrederier og kommanditselskaber, oplyses noget om, hvilket antal ejere der er normalt?

Svar:

a) For så vidt angår *mindre fragtskibe*, har handelsministeriet oplyst følgende:

Der findes ikke statistisk materiale, der fyldestgørende belyser det stillede spørgsmål. Således foretager Skibsregisteret kun under særlige forhold registrering af kommanditister. Det gælder såvel i tilfælde, hvor et skib ejes af et kommanditselskab, som i tilfælde, hvor et kommanditselskab deltager som partreder i et partrederi.

Nedenstående oplysninger bygger på erfaringer, dels fra Skibsregisteret og dels fra Danmarks Skibskreditfond, der uanset den anvendte selskabsform kræver solidarisk og personlig hæftelse fra samtlige deltagere.